

посредством система от посредници, у които прерастват в онтомитологеми на трансценденцията. Свръхсетивното тук става израз на свръхразумното /Всевиждащото око/, но и на противоразумното, демоничното у човека,, което го владее и влече към гибел чрез опиянението от бездните и свръхчовешкото предизвикателство. В същото време тази идентификация с всезнаещи и всевиждащи митични същества - "персони", индикатори на неговата скрита Съдба и интимна митология е указание, че съзнанието на поета е обладано от архетипа на Всевиждащия слепец /вариант на Слепият мъдрец/ - архетип на Яворовата самост. Така невидимото Също се пренамира във видимото Друго. Всевиждащият слепец е вътрешна фигура,, която персонифицира една по-мощна личност, която тук е в проекция. Душата е суеверна и страхлива, но духът на поета е властен и метежен. Той е в състояние да направи прозрачна всяка екзистенция, той пронизва /обладава/ огромно пространство и време. И ако нощта у Яворов е със значение на все-временност /все-видимост/ и вечност, то денят се оказва предел /праг/, който трябва да бъде преодолян в името на вековечния свръхсмисъл на битието. Един-единствен път Яворов пренамира в образа на раждащия се ден мандалата на своята Самост: златното колело върху кристални /каменни/ врата. Това е стихотворението "Молете неуморно", където слънчевият кръг се настанява при изгрев върху небесните врати на изтока "в предсънни самоти".

Ониричният покой-бдение - ето заветната тайна мечта на Всевиждащия слепец-истукан, Покоят е за поета изход от екзистенциалния вакуум на безпътица и изпитни, в които е въвлечена душата му. Този опит за забрава е израз на порив у Яворов за амнезия на Dasein към биващото "тук" в името на битистващото "там".

"Другият" у Яворов - това е мястото в екзистенцията му, където се разказват приключенията на индивидуалните желания, т.е. на Въображаемия ред. Символичното тук е структурираща сила, която господства и над реалното /символичния ред и дисциплините/, и над Въображаемото. Или по-точно, Въображаемото е скрита корекция на Символичния ред. Веригата от означаващи трасира пътя на човешката съдба и от гледна